

Osteochondrosis dissecans OCD

Vertaling van de publicatie door Dr. H. Auerhammer in het Duitse clubblad van de KFUH (Duitse club voor Pyreneese Berghonden en Hongaarse honden)

Wat is OCD?

De OCD is een bepaalde vorm van de Osteochondrose. Onder het begrip Osteochondrose (Osteochondritis) worden in de veterinaire geneeskunde veelvoudige en verschillende ontwikkelingsstoornissen en degeneratieve processen samengevat, die door een verstoring van de endochondrale botvorming (transformatie en differentiatie van kraakbeen- en botcellen) en de gevolgschade in de groeifase gekenmerkt zijn.

Men spreekt van OCD steeds wanneer bij deze aandoening zogenaamde dissecate (schilfers van kraakbeen/bot, "gewrichtsmuis") van het aangedane gewricht oppervlak los komen. OCD kan bij de hond aan bijna alle gewrichten voorkomen. Het meest komt OCD, naast het schoudergewricht voor, in alle mechanisch bijzonder belaste gewrichten zoals elleboog, knie en tarsus (hiel/hak). Verhoogde percentages van OCD in het schoudergewricht zien wij bij vlug groeiende, middelgrote en bijzonder grote hondenrassen.

Typerend is een plotseling optredend kreupelheid wat vaak al door een minimaal trauma veroorzaakt kan worden. Hierbij komt het tot een scheuren in het kraakbeen of loslaten van een kraakbeenschilfer van het gewrichtsoppervlak. Hoofdzakelijk treedt dit op tussen de leeftijd van 4-6 maanden soms ook rond de 8e maand. De kreupelheid is in hevigheid en duurt sterk verschillend en is afhankelijk van de maat van de osteochondrotische verandering

Een behandeling door de dierenarts is in elk geval noodzakelijk en zal bijna uitsluitend chirurgisch zijn omdat het anders tot artrose vorming in het schoudergewricht met levenslang kreupel lopen en pijn komt. In de KFUH komt OCD vooral bij de Pyreneese Berghond en de Kuvasz voor.

Wat is nu de oorzaak van deze multifactoriele aandoening?

Als beslissende oorzaak- of basisfactor wordt tegenwoordig de constitutionele genetische dispositie door de wetenschap gezien. Men rekent deze ziekte, net als bijvoorbeeld ook HD, PL, en ED tot de genetisch beïnvloede skeletaandoeningen van de hond.

Zoals voor dit soort aandoeningen typerend spelen hierbij ook invloeden van het milieu een rol voor de maat van het fenotypische optreden van deze aandoening. Zoals fouten bij de opgroei en voeding. (Mechanisch-traumatische invloeden, te hoog calorieën- eiwit- en vitamine /mineralen gehalte van de voeding tijdens de groei). Zonder de genetische dispositie van het dier kan het niet tot deze aandoening komen.

Omdat bij de Pyreneese Berghond en de Kuvasz deze aandoening veelvuldig optreedt, werd door de KFUH besloten om het verplicht te laten onderzoeken d.m.v. röntgenen bij de honden waarmee gefokt wordt.

Bronvermelding:

Dr. Hartwig Auerhammer
FTA für Kleintiere
FTA für Augenheilkunde
HD/ED Gutachter der GRSK
Strodehne, de 22-03-2010